

Ne áldozzuk fel magunkat Európa b?neiért!

2024 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
értékelve

Még nincs

Mérték

Nyolcvanöt éve írták alá a német–szovjet megnemtámadási szerz?dést, ami a második viágháború nyitánya lett.

Nyolcvanöt évvel ezel?tt, 1939. augusztus 23-án este Joachim von Ribbentrop, a Német Birodalom

külügyminisztere szovjet kollégájával, Vjacseszlav Molotovval Moszkvában aláírta a német–szovjet megnemtámadási szerz?dést. A hozzá csatolt titkos záradékban megállapodtak Lengyelország és egész Kelet-Európa érdekszférákra történ? felosztásáról. Amikor a 24-ére virradó órákban fényképészeket is beengedtek az esemény megörökítésére, Sztálin szólt, hogy rakják el az útból az üres üvegeket, máskülönben az emberek azt hiszik majd, hogy „berúgtunk, és ezután írtuk alá a megállapodást”.

A fölöttébb jó hangulatban lev? szovjet diktátor a német delegáció minden tagjával – s?t még a Berchtesgadenben tartózkodó Hitler egészségére is – koccintott, majd a németek távozása után ezt mondta Nyikita Hruscsovnak, az Ukrán Kommunista Párt vezet?jének: „Nagy játszma megy, hogy ki tudja jobban átverni a másikat.”

Egy hét múlva a náci diktátor kiadta utasítását a Lengyelország elleni támadásra. Szeptember elsején hajnalban három irányból mintegy másfél millió német katona lépte át a lengyel határt. Szeptember 17-én pedig kelet fel?l a Vörös Hadsereg több mint félmillió katonája kezdte meg az inváziót.

A h?sies lengyel ellenállás néhány héten belül összeomlott, szeptember végére a két totalitárius birodalom teljesen megszállta, bekebelezte és felosztotta a közöttük fekv? országot.

Winston Churchill a második világháborúról írt híres m?vében azt írta, a két birodalom és a két rendszer halálos ellenségként állt egymással szemben. A természetellenes – és csak átmenetinek tartott – megállapodás oka az ? (és a történészek többségének) véleménye szerint az volt, hogy Hitler az „egyszerre egy ellen” módszert követte. Csehszlovákia elfoglalása után Lengyelország volt a következ? célpontja, de ehhez biztosítania kellett, hogy ne kerüljön kétfrontos háborúba a lengyelekkel szövetséges britek és franciák, illetve az oroszok ellen. Sztálin pedig a két ajánlkozó fél közül azért nem a britekkel, hanem a németekkel között alkut, mert egyrészt így tudta megszerezni a kiszemelt kelet-európai területeket, másrészt azt remélte, hogy így Hitler nem keleti, hanem nyugati irányban folytatja majd a terjeszkedést. Vagyis

a mély ideológiai és politikai ellentéteknél fontosabbak voltak a konkrét hatalmi érdekek, amelyek összehozták a náci és a bolsevik diktátort.

A történészekkel szemben nem utólag volt okos egy fiatal magyar újságíró, Szabó Zoltán, aki a Magyar Nemzetben 1939. augusztus 27-én megjelent cikkében (Levél az ismeretlen magyarhoz) azt írta,

a t?z és víz megállapodása azt jelenti, véget ért a világnézetek háborúja, kiderült, hogy egyszer? érdekek bújnak a világnézetek köpönyege alá.

Az id?k s veszélyek teljében tántorgó Európában már nincs jobboldal és baloldal, csak angolok és olaszok, franciák és lengyelek, németek és oroszok. Amikor az eszmék és elvek megzavarodtak, s Európa történetének legveszélyesebb órái el?tt áll, a nálunk nagyobb népek a saját érdekeiket követik, ezért nekünk, magyaroknak is ezt kell tennünk. Ezekben a nehéz id?kben tanuljuk Zrínyit?l és más nagyjainktól, javasolta, hogy

Európa sohase áldozta magát a mi ügyünkért, tehát valóban fölösleges lenne nekünk az ? b?neikért áldoznunk magunkat.

Nemzetünk csak úgy maradhat meg, ha saját érdekeink állnak mindenek el?tt, és függetlenek leszünk mindattól, ami a válságot Európára hozta.

Szabó Zoltán cikke öt nappal a második világháború kitörése el?tt jelent meg. Nyolcvanöt évvel kés?bb, a mostani nehéz id?kben mi is csak azt javasolhatjuk, amit ?.

Faggyas Sándor - www.magyarnemzet.hu

Ajánló